

הצהרה לעתיד

אדם כשהוא רעב
או לא בטוח
הוא יעשה פשרות,
הוא יעשה דברים
שלא חלם עליהם בחייו.

לפתע יש לו גב עקם,
ומה קרה לו לגבו
שנתעקם?
אבדן הגאונה

וחיוכו קפוא
ושתי ידיו מטנפות
או כך נדמה לו
ממגעם של חפצים לחים
שאין לו מפניהם קנוס.

ואין לו שום ברקה
או כך נדמה לו,
והוא יבדיג שנים רבות
עד להפליא
ורק ירשם את קורותיו
בפנים
שנה אחרי שנה.

דליה רביקוביץ

(מתוך ספר שיריה "אהבה אמיתית")

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

8.12. אייבן לוין
דני פרידלנדר
אניטה שטרובל

9.12. שגיא כ"ץ
פרי פינק

10.12. אמרי סולומון
אדוה סינה
יואב רובינסון

11.12. עיינה איתם (נכדה של ארנברג)

י מ י - נ י ש ו א י ן

10.12. חנה ודוד פרנקלין
11.12. דיאן וג'רי ניימרק

12.12. ג'וני טנא

גילה מדר
אביטל נוימן
איתי בן-זאב

פִּינֹת הַסֵּרֶט הַשָּׁבוּעִי

אין סרט!

ברכות

ליוסי ואיוה מלינה
ליהודית ומנחם וינגרד
ולילדיכם.

ברכות עם הצטרפותכם
למשפחת הקיבוץ,
ואיחאלי השתלבות בחיינו
הקיבוציים.

ועדת הקליטה
בשם בית כפר-הנשיא

מה נשמע ?

* ב"אתר המרכז" עבודות הבנייה מתקדמות בקצב (לפחות יתרון אחד לעצירת הגשמים!). בליטת שטיפת הכלים צומחת לגובה ויש כבר לתבניות לגג. גם בתוספת המערבית כבר מתכוננים לצקת את הריצפה. ובאולם החלו ביציקת הקירות. כשחברים ראו שוב את "עב"ם היציקה" נע לפני העיניים התעוררו אסו-ציאציות עם גלשנים למיניהם.

* ליל הגלשנים עבר עלינו, היושבים בשורש של אצבע הגליל, בלי זעזועים. ורק כשנפגשנו למוחרת עם אנשים ותלמידים ב"עמק החולה" התחלתי להבין, שלפחות מבחינה פסיכולוגית, היה פה יותר מאשר עוד מטח קטיושות. "לא ידענו מה קורה" היה משפט ששמעתי שוב ושוב. "חשבנו שעוד מעט ינחת גלשן על הדשא."

* מבצע הצילומים לכרטיסי "אגד" הסתיים בהצלחה מלאה. דב מוסר "נהניתי מן המגע המזדמן עם כל חבר וחברה על טפט וכלביהם פעם בשנתיים." - מדוע פעם בשנתיים? כי דב צילם אתכם פעמים.

* בחודשים האחרונים טורח איזק, בעזרה מזדמנת, על שיקום "גן אסתר". "משפצים את הקיים" הוא אומר, "מוסיפים מתקנים על המקלט הקרוב, ומעבירים את 'מתקני ג'ים' מדשא חדר האוכל לשטח בין הגנים. בתוספת תאורה מתאימה יוצר שם גן שעשועים לגילאים שונים ולשימוש יום-יומי.

* הגיעה אלינו של"תניקית חדשה, בשם הדר. ברוכה הבאה, והתאקלמות קלה במשקנו. הבת מאו-מצת אצל נעה ואפריים.

* איפה היו כל האוסטרלים שלנו בשבת שעברה? יצאו בהמוניהם להתרפק על העבר בכנס אוסטרלים שהתקיים באפיקים. העילה: 40 שנה לעלייתם של ראשוני האוסטרלים מתנועת "הבונים". היוז-מים: מיודעינו מורי ובלה, וג'ק אבדיק. התרגשו, שוחחו, הצטלמו ונהנו מאירוח לפי המסורת הידועה של קיבוץ אפיקים. הגיעו כ-70 איש.

* חברי 'שכונת הותיקאן' מוסרים שיגאל סידר להם השקאה תת-קרעית לדשאים.

* ישראל אבידור יוצא בסוף השבוע לקונגרס הציוני העולמי, הנערך בירושלים. נקווה שעם חזרתו נקבל דו"ח על שהתרחש - על הבמה ומאחורי הקלעים.

* שני ציורים בלתי-חתומים הופיעו על קירות חדר-האוכל השבוע. חברים העלו השערות שונות לגבי מקורם, עד שמישהו נזכר שאחד מהם, הקוצר, הופיע בשער הגליון האחרון של "שדמות", והאמן, אם כן, דודו פלמה. לגבי התמונה השנייה, שכותרתה החוזרת על עצמה - ציונות, סוציא-ליזם, אחוות עמים - היו השגות שונות: "יש פה שטחי אדמה נרחבים, המחכים לעיבוד - אבל הדמות היא לא של חקלאי. המסר כנראה שהקיבוצניק בימינו לא יעשה כלום - הוא רק ידבר על ציונות----וכן. נכון, דודו?

* הידעתם כי ישנו אוטובוס ישיר לת"א שעוזב את צפת ב 6.30 ועוצר בראש פינה? ועוד אחד לירושלים העוזב את צפת ב 7.30? אומרים שהם בדרך כלל די ריקים.

* ג'וני הרס יוצאת לשנת חופש (ראו מכתב פרידה בגליון זה). דרך צליחה!

* הרי ברק עדיין בבית חולים בצפת. החלמה מהירה, הרי, ולהתראות במהרה בבית.

* גם לכל המצוננים, משופעים ומאונגנים למיניהם - תהיו לי בריאים!

ש ב ת ש ל ו ם

אנגה

ותוספת מ- וּמְפָלִי סרטים: השבוע לא יוקרן סרט - כי הערב מחקימת הרצאתו של טומי, ומחר בערב תהיה אספה, שבה ייערך דיון על המצב ב"הבונים - צנרת".

בראשית בחדרה.

זה היה חלום? האם בכלל היינו שם? אולי רק אגדה, מיתולוגיה שנכנסה לשיכחה? בשנה זו, ה-40 לא למדינה בלבד, אלא גם לקיבוצנו, קשה לי לסלוח לאלה שכות-בים את ההיסטוריה ומתכננים את החגיגות של כפר הנשיא, כאילו "תקופת חדרה" לא היתה חוליה בשרשרת קיומנו, שבלעדיה לא היה על מה לספר בכלל. בגלל סיבות אובייקטיביות באותה התקופה, אנחנו - חלוצי חדרה - לא יכולנו להשתתף בקסם של התיישבות ואני חוששת שנהפכנו ל"נשכחים"... האם מחנכינו וחברינו לא יספרו לילדינו על השנתיים פלוס, שאנחנו - האימהות, -שישה-עשר ילדינו הראשונים ומספר מינימלי של גברים - בילינו בנפרד מ"המתיישבים"? האם אנחנו לא חלק של "בראשית"?

מה קרה כאן? האם זה לא ידוע, איך חיינו, איך סבלנו כאשר שמענו, איך אסי-פות במנסורה ניסו לשכנע חברים לבוא לחדרה לעזור לנו, איך הרווקות סירבו לבוא, כי לא היה לא אוכל, לא היתה חברה וגם לא היו גברים! ומה עבר עלינו, כאשר שמענו שהצבא סיפק לחברינו במנסורה את כל צרכיהם, אוכל, סיגריות - הכול, ואנו בחדרה נאלצנו להתקיים על לחם, גבינה לבנה וחתיכת חלבה פעם בשבוע! איך הרגשנו, כאשר לא יכולנו לשלם את חובותינו, איך הצטרכנו להתכופף בחדרה, כאשר עברנו את החנות של "תנובה", כדי שלא יראו אותנו! לראות את הבעל פעם בחודש, בלי פרטיות, המ-תיחות והשיעמום של הימים בין הביקורים, חוסר ההתלכדות בין שתי הקבוצות. איך נוכל לשכוח את חמשת הפעוטות שהפכו וליכלכו את האוכל של איננה? איך היינו יושבים ערב ערב בחדר-האוכל האומלל בחדרה? ומי יכול לשכוח ערב אחד, כאשר ריני כהן התלבשה ככרמן מירנדה והציגה הצגת יחיד, הצגה נהדרת עבורנו, אנחנו ה"נשכחים"? האם כל זה לא יכנס להיסטוריה של משקנו? זוכרים את הכול בגעגועים - עין-גב, קרית ענבים, אפיקים, מעגן מיכאל - על הכול מדברים, אבל איפה אנחנו שהיינו בחדרה זמן כה רב? ואנחנו חשבנו שאחרי ה"הכשרה" בכפר-בלום אנחנו באמת היינו אנשי בראשית.

מתגעגעת

אירית כן-חיים

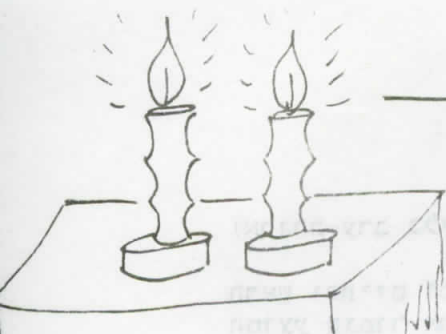
ט"ז בכסלו תשמ"ה - גב' רינה וולפבדורף

י"ז בכסלו תשמ"ו - גב' הרטה וינטר

י"ט בכסלו תשל"ב - לואי נתן

נר זכרון

ארוחת-ערב בליל שבת.

אני בדרך-כלל אוכל ארוחת-ערב כימי ישישי בשעה מוקדמת. יתכן שהסיבה היא ברצוני לא להיתקל ב"בלגן", שמתחולל בחדר-האוכל החל משעה 7.15, כאשר תורנים מתחילים לאסוף כיסאות, להסיר מפות ולפרק שולחנות, והקהל עדיין נכנס לאכול או ממשיך לשבת ליד השולחנות. כמובן, כשאני בעצמי תורן, כפי שהייתי לפני שבועיים, אני מתנהג באותה הדרך בדיוק.

התוצאה היא כי ארוחת הערב בליל שבת הפכה לסיוט בלתי אנושי לכל מי שמגיע לאכול אחרי 6.45 בערך - וזה כולל את הרוב הגדול של החברים אשר עדיין לא הת- יאשו וממשיכים לאכול שם.

ביום ישישי שעבר באתי, שלא כמנהגי, בשעה 7.25 ונכנסתי ישר לתוך הקלחת. אין צורך לתאר את הרעש, ההפרעה, האווירה הלא שקטה וההרגשה שעליך לגמור מהר ולהסתלק, כדי לא להפריע לתורנים. כעסתי, התביישי וסבלתי. כעבור זמן-מה התחלתי גם לחשוב. אמרו לי כי אין מה לעשות. ככה הם פני החברה, ככה הם האנשים ואין בי- כולתנו לעצור את ההידרדרות באיכות חיינו המשותפים. דיעה זו לא מקובלת עלי כלל וכלל. בעיני היתרון החשוב ביותר של חיי הקיבוץ הוא באפשרות וביכולתנו אנו בעצמנו לשנות דברים. הנה דוגמה טובה של בעיה, המעיקה על כל החברה, וניתן בק- לות יתר וללא מאמץ או השקעה כספית לפתור אותה. להלן תוצאות של מחשבותי בעקבות החוויה הקשה של אותה ארוחת שבת.

למה אני כועס על התורנים? זה בכלל לא אשמתם. אנו מוזמנים להתייצב בשעה 7.15 בפירוש כדי "לפרק" את השולחנות והכיסאות. אי-אפשר לצפות שנחכה עד שעה 8.00 להתחיל לעבוד. זה ממילא די קשה להספיק בזמן, כשחברים עדיין יושבים ואוכ- לים ואנחנו מנסים להתחשב בהם ולעבוד "בשקט".

הפיתרון ברור. יוזמנו תורני "הפירוק" לשעה 8.00! אז אפשר להניח שגם החברים שבאו לאכול ב-7.30 כבר גמרו בנחת ומי שברצונו עדיין לשבת, יכול לבחור האם לשבת ברעש של "הפירוק" או לעלות למועדון, אשר בדרך-כלל נפתח בשעה זו. לגבי התורנים - הם רק ירוויחו, כי יוכלו לעבוד במהירות וביעילות ולגמור, לדעתי, את העבודה בהרבה פחות זמן ועצבנות מעכשיו. שימו לב כי לא מדובר בתוספת תורנים ולא בתוספת זמן התורנות. ההיפך הוא נכון, כי תורני "הפירוק" יעבדו מקסימום שלושת רבעי שעה במקום שעה עד שעה ורבע היום.

הנה סדר התורנות, שאני מציע להתחיל להנהיג מיד:

האחראים (מסירת שבת) מגיעים ב-5.00, כמו היום.

ב-5.45 תורנית אחת מתחילה להגיש בדלפק עד 6.45. באותו הזמן אחד האח- ראים ממלא עגלות בדלפק והשני מכוון את החברים למקומותיהם.

ב-6.30 מגיעה עוד תורנית לעזור בדלפק ומגישה עד 7.30.

ב-6.45 מתווספים 2-3 תורנים לעבוד בדלפק ואחד מהם יכין שולחנות בחדר-

האוכל לפי הצורך. הם מסיימים את עבודתם בניקוי וסידור הדלפק עד 7.45.

מ-7.30 יעבדו בעבודה זו שני האחראים והתורנים שהתחילו ב-6.45 = פס"ה 4-5 חברים.

עד לשלב הזה עבדו 4-5 תורנים בנוסף לאחראים. ז.א. שאם נמשיך לשבץ 15 תורנים ככל ערב שבת, יש אפשרות לקרוא ל-11-12 תורנים נוספים בשעה 8.00, כדי "לפרק" לדעתי, זה מוגזם ואפשר להוריד את המספר באופן נסיוני ל-6, כי להם מתווספים האחראים. לא כל התורנים האלה חייבים להיות "בריונים" מסוגלים להרים שולחן מעל

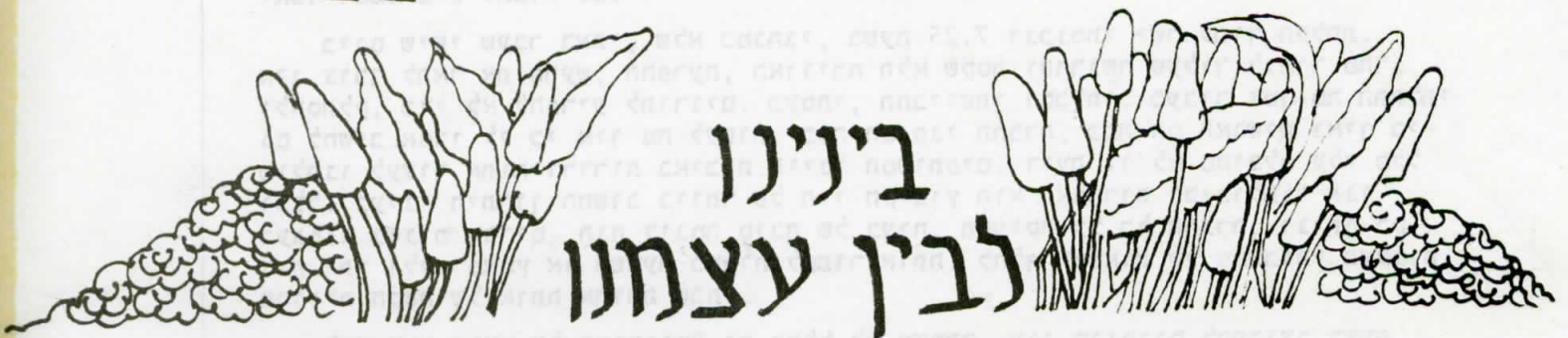
(המשך בע' 7)

(ארוחת-ערב בליל שבת - סוף)

הראש ושתיים יכולות להיות בחורות לעבודות הקלות יותר. לדעתי, קבוצה בגודל המוצע תגמור את העבודה תוך חצי עד שלושת רבעי שעה.

אינני רואה סיבה לחכות, כדי להפעיל את השיבוץ המוצע מיד. כפי שהסברתי, לא מדובר בתוספת תורנים או אורך התורנות ויש סיכוי סביר להוריד את מספר התורנים מ-15 ל-11. תנאי העבודה של התורנים ישתפרו, תופסק ההרגשה של התורנים שאין להם מה לעשות, כי יש יותר מדי רוב הזמן. השינוי הגדול ביותר יהיה באווירת השבת בחדר-האוכל. כנראה לא נחזור בזמן הקרוב לארגון קבלות שבת מחדש. לפחות נעשה את הנסיון הפשוט המוצע כאן, כדי לשנות באופן דרמטי את הרגשת החברים בערב זה.

מקס מדר

האסיפה שהחמצת

מי שמכיר את ה"מיוזיק-הול" (Music Hall) האנגלי של ימים עברו יודע-זוכר, שתמיד לפני מסמר התוכנית, שברוב המקרים היה בדחן פופולרי, הופיעו כל מיני "אמנים", שתפקידם העיקרי היה לחמם את האווירה לפני הופעת הכוכב.

ככה זה אצלנו. תחילה בחירת מועמדים לחברות, לאחר מכן בחירת רכז חדר-האוכל, מיני "קרשנדו מה נון טרופו" (*Crescendo ma non troppo*) של חבר מזכירות, שנראה כאילו טרם הוריד את האיפור מהופעה באופרה "ידון ג'יובני" ושהתייחס לבעיית החברים הנמצאים ב"אובר". כאן התלהטה האווירה, כשנזכרו חברים שלפי שיטת בגין "לא שואלים חבר/חברה/משפחה איפה הוא/היא/הם" מבליים את החופשה בת השבועיים (הל-וואי) שלהם". הענקים המרודים ימשיכו להיות עניים ומי שיש לו בת/בן/דוד/דודה/מאהב/ידועה בציבור ייהנה. ואז הרגע שכולנו ציפינו לו. קצת מעל רגע בעצם, כי ההסבר נמשך למעלה משלושת רבעי שעה. למי שלא היה שם ניתן לסכם: א) מן הממשלה לא כלום, אבל אריק בסדר. ב) אצל השותפים שקט מוזר, אבל שייקה בחור כארז. ג) בתנועה חוסר הבנה אצל דני וישראל ושושיק, מתחילים לתפוש את המצב. ד) אצלנו חוסכים ומפטרים ומחפשים מינהרה, בתקווה שיהיה אור בקצהה.

זאת אסיפה שתיזכר בגלל שני השירים הפופולריים שלא שרו אותם. בסעיף על

נסיעות לחו"ל וה"אובר" היה יכול זמר השנה לשיר:

סולו - "מה דודך מדוד היפה בנשים, מה דודך מדוד?"

מקהלת נשים - "דודי צח ואדום דגול מרכבה".

ועם שינוי מודרני (הרי אם משנים עד בלי הכר את ברטולד ברכט אפשר גם את שיר השירים)

סולו - "מה דודך מדוד היפה בנשים, מה דודך מדוד?"

מקהלת מאושרים - "דודי צח ועשיר, טובל בכרטיסי טיסה למכביר הו!"

והשיר השני הוא מעין "שיר השכונה":

שייקה ומשה, ורפי ודני, ישראל ומשה וגם אברהם השמן (נסה לשייך שמות משפחה לכל אלה ושלח את תשובתך למערכת. יישלח אליך טופס ותוכל לגרד, במיוחד אם הנך סובל מכינמת.

(המשך בע' 8)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

בימים האלה

* מרתון חברתי. פעם היה יווני שרץ קצת למעלה מ-42 קילומטר, כדי להביא לא-תונה מידע על תוצאות קרב גורלי. אחרי שמסר מה שמסר התמוטט ומת.

כיום יש מירוצים מרתוניים בכל מיני ערים ומקומות - לונדון, בוסטון, טוקיו, תל-אביב, הכינרת - המונים משתתפים בהם, יש מנצח אחד ויש רבים שלא מסיימים את המירוץ. ולפני כמה חודשים לא מעטים, כשהתחלנו להרגיש שבחברה הטובה שלנו יש בעיות של אמון ואמונה, של ערכים והשקפת עולם שכן/לא אבד עליהם הכלח, החליטו שהדרך הטובה למצות את הבעיה היא בשיטת המרתון החברתי. אבל קודם צריכים ללמוד, איך רצים במרתון חברתי ולכן בוחרים באלה שירוצו קודם ומחכים שיחזרו הביתה מלומדים ויודעי שיטה ואז נתחיל למרתן (אני ממרתן, את ממרתנת, הוא מת מחוסר סבלנות) ובינתיים מופיעות כתבות בעלון ההמונים "דברני" בנוסח "בוא נדבר", "למה הם שותקים שם" ועוד. והבריות שגמרו לזלול את שתי הביצות ההפוכות וצ'יפס יושבים ומנתחים מושגים כגון צנרת, סיבה לחופשה ארוכה, האופנה המרשימה המוצגת ע"י בנות שנת ההכשרה, פשלה...

* פינת הלשון. השבוע נתייחס בין היתר לשני פעלים: לשקוע ולטבוע. קיבלנו שאלה מאברך חרדי, יליד אוסטרליה: "מתי אומרים לשקוע ומתי אומרים לטבוע והאם מי ששקע טבע או שמא מי שטבע שקע?!"

האדם שלא ידע לשחות טבע בים! אבל גם שקענו בביצה הלבנונית.

האינטליגנט הזה היה שקוע בספר ולא שם לב שהעוגה נשרפה (סיבה למרתון משפחתי). ובאשר לשאלת האברך האוסטרלי האחרונה: הרופאים (כשהם לא בשביתה) קובעים שהאדם יכול לטבוע בשלזלית מים רדודה. קשה מאוד לשקוע בשלזלית כזאת. אל תגיד באסיפה "האווירה הזאת שוקעת...!" תן דעתך לכותרת עיתון: בג"צ בצע"ת - על הממשלה לנמק מדוע לא יוקם איצטדיון. הבנת!?

* שאלו את מינג הזקן, מה הוא חושב על ההחלטה בענייני נסיעות לחו"ל ושכל אחד יכול לנסוע לאן שרוצה בשבועיים חופשה. מינג שקע (ולא טבע) במחשבה ואחרי כמה דקות אמר: זה מזכיר לי את הסיפור על הדייג העני שהעלה דג זהב במכמורת שלו. הדג, שהיה קשור עם משרד המסחר והתעשייה, הבטיח לתת לדייג שלוש משאלות אם ישחרר אותו. הדייג חזר הביתה, קיבל זיכול ראש מזוגתו שאמרה: אתה אידיוט, מי מאמין בדגים כאלה? אני רעבה, הלוואי והיה לי נקניק אחד שמן לאכול. הופיע נקניק שמן ורוחת על הצלחת. הדייג ראה וכעס: טמבלית, ביזבזת מישאלה אחת, שנקניק זה יידבק לך באף. וכך היה. קופת-חולים לא עזרה ולכן נאלצו לבזבז את המישאלה האחרונה בהסרת הנקניק. שוב היו עניים וב"אובר". מוסר השכל?

פינת הבנייה

שאלה: כל הצינורות השחורים האלה שמכבצים כשטח הבנייה הצפון-מערבי, למה הם מיועדים ומה ייצא מהם?

תשובה: (מפי ד"ר עזריאל חיבורי, מחבר הספר "כל מה שרצית לדעת על הצנרת ונרדמת לפני סוף ההסבר") הצינורות האלה בגודליהם השונים מיועדים לדברים שונים - חשמל, מים, ביוב, טלפון, ג'וקים, קיטור, עכברים ועוד - ורק מומחה מסוגל לחבר צינור אחד למשנהו הנכון. לפעמים, בבניינים מודרניים, יוצאים מים מהטלפון, חש-מל מצנרת הביוב וגז מכבל החשמל. זה מוסיף טעם לחיים. מה עושים אם מחברים את הצינורות הלא-נכונים? מתרגלים. מקבלים מכת חשמל במקלחת, מדליקים את הטלפון, ושפכי האסלה נאגרים בטלביזיה. מעניין מאוד.

(המשך בע' 9)

(בינינו לבין עצמנו - המשך 2)

שאלה: האם יכניסו את מכונת שטיפת הכלים החדשה לפני או אחרי שישלימו את בניית החדר המיועד לה?

תשובה (מעורכת-הדין הרייט שטפון, מומחית לצרכי ציבור בהסתדרות של גמולים מעי-שון): לא החליטו עדיין. השיטה החדשה היא דרך הגג. שיטה שניה, הנהוגה בתאילנד, היא דרך הריצפה ושיטה פופלרית היא להרוס קיר אחד או יותר, כדי להכניס את המ-כונה לשיטה הזאת יתרון בזה שלא צריכים לתקן את הקיר אחרי הכנסת המכונה, קוראים לזה אדריכלות מעניינת. יש שיטה שכובשת את דעת קהל הבונים החופשיים והיא להשאיר את המכונה בחוץ על הדשא ולזרוק את הכלים מחדר-האוכל למטה. זה מעלה את הכושר הגופני של הסועדים ומעלה את ה"יחד החברתי".

שאלה: לאן יזרמו המיץ שיצטברו באולם ההתכנסות וההתפזרות, אם יש חורף גשום?

תשובה (מפי ד"ר הוגו שמרק מהמכון לפלס מים באוניברסיטת בר-אמנון): אלף: שיטת התעלות החיצוניות, הפנימיות, התת-קרקעיות והעל-גגיות צריכה למנוע הצטברות מים, אלא בשתי השורות הראשונות של מושבים שיהיו מיועדים לתיירים ולא משנה אם יטבעו (או ישקעו). בית: האדריכל עשה חשבון שיהיו כמה שנות בצורת רצופות ועד שיהיה שיטפון של ממש הוא יהיה בחוץ-לארץ. גימל: יש כל הסיכויים שמי השופכין מחדר האו-כל יזרמו לתוך האולם, היות ורצפתו נמוכה מגובה הצנרת שבבניין המרכזי. במקרה כזה, והכול בתכנון, ייהפך אולם ההתכנסות וההתפזרות לבריכת שחיה אולימפית או לחלופין למשטח קרח, עליו תופיע להקת הבלט על קרח של ערב הסעודית וקבוצת ההוקי על קרח של נסיכות אבו-דאבי.

מחשבה לשבוע זה

כדאי לדבר על היש במקום לקטר על האין.

שבת שלום
א ר י ק

קברט... קברט...

ע ר ב ק ב ר ט יתקיים ביום שישי ה-11 בדצמבר.

חברים מוזמנים לפני התוכנית - בשעה 21.00 - ל WINE-BAR במועדון,

ולפאב במקלט. לחברים שטרם ביקרו בפאב, הנה ההזדמנות. *

בשעה 22.00 כולם מוזמנים לתוכנית בחדר האוכל,

ש א י נ ל ה ח מ י צ ה.

לסיום - ריקודים סוערים בחדר האוכל, ROCK & ROLL + נוסטלגיה לרומטיים במועדון.

* לפאב יש להביא תלושים או צ'ק, כפי שנהוג שם.

דו"ח ועדת הבנים.

כיום חברים בוועדה: גרשי, לילה, שוש, ארווין, דודיק, רונית, אתי, תמיר, ונסה ואורה כמשקיפה.

רוב הדיונים שלנו הם סביב עדכון התקנון הקיים. עבדנו על נושא זה הרבה זמן, בתקווה שבקרוב נסיים והוא יובא למזכירות ולאסיפה.

כמו כן עברנו על תקנון התחבורה המובא להלן.

הוועדה תמנה אחראי שידאג לקיום התקנון. כיום עושה זאת דודיק פוקס.

נסיעות חיילים

- א. במקרה חירום - קריאה לחזור לבסיס בלילה או בשבת, כשאינן תחבורה ציבורית.
- ב. כל נסיעה ללא תיאום מראש וללא אישור בכתב או טלפונית ע"י האחראי לנסיעות בוועדת הבנים, תירשם ותחוייב כפרטית.

במקרה שנלקח רכב לצורך נסיעת חירום, ייבדק הנושא לגופו של עניין עם האחראי לנושא בוועדה.

נסיעות של הורים של חיילים או בנים

נסיעת הורים ע"ח הוועדה תתאפשר כאשר -

- א. יש הזמנה ליום הורים.
- ב. מתקיים טקס סיום - טירונות, מ"כים, קצינים, טייס. (לא קורסים מקצועיים).
- ג. נסיעות במשך השירות הצבאי יאושרו להורים ע"י אחראי הרכב בהתאם למצב - עד 4 פעמים בשנה. במידת האפשר ההורים יארגנו ביקור משותף עם הקיבוצים בסביבה.

בן מבקר - רשאי לקחת רכב, בהתאם לסידור החברה.

חיילים מאומצים - של"תניקים

- א. חיילים מאומצים ושל"תניקים רשאים לקחת רכב רק באישור אחראי הרכב.
- ב. בתום השחרור מצה"ל של חיילים מאומצים הם רשאים להשתמש ברכב לפי התקנון הקיים כמשק.

ש.ש.ש.

- בתחילת שנת השירות הבנים יגיעו למשקים על חשבון משק האם. יש לנסות לשלב נסיעה זאת עם רכב מהסידור הרגיל במשך מספר שבועות. במידה שזה לא מסתדר, יש לאפשר רכב, אך לדאוג לשיתוף כל היוצאים באותה תקופה, מתוך מגמה להוציא רכב אחד למחזור.

- בסיום שנת השירות הבנים יחזרו למשקיהם על חשבון המשקים הצעירים..
- פעם בשנה ייערך ביקור הורים במגזרים השונים על חשבון משק האם.

תזכורת להורים ולבנים: בענייני ו. בנים יש לפנות אלי או לאחד מחברי הוועדה הנ"ל. אנחנו עושים כל מאמץ אפשרי ללוות חיילים וחילות בזמן שירותם בצה"ל ולשמור על קשר עם המשפחה. כמו כן עם הבנים הנמצאים שנה בבית לאחר השירות ועם אלה שחזרו הביתה לאחר טיול. יש לנו קושי לשמור על קשר עם בנים בחוץ, וכאן נבקש את עזרת ההורים, לעדכן אותנו מדי פעם על הנעשה אצלם, בתקווה שבסופו של דבר הבנים יתחילו לחזור ולהצטרף לאלה שכבר כאן איתנו.

(המשך בע' 11)

ביטוח בנים מבקרים

ו ב ס ה

מרכזת ו. בנים

[illegible]

צדקה

7 2 N 7'2

צדיוני ועדת ה"צרתון"

הוועדה הנ"ל קיימה שתי ישיבות.

בישיבה הראשונה התקיים דיון על הנושאים שיש לתת את הדעת עליהם ולהעמיקם.

החליטו לחלק בינתיים את הדיון לשלושה משורים:

1. האידיאולוגי. למשל: הקיבוץ עדיין כמשימה להתישבות בטחונות?
הקיבוץ כגורם משפיע בפוליטיקה הישראלית.
2. העקרוני. כגון: היחיד מול הקולקטיב; הקיבוץ מול המשפחה.
3. המישור של איכות החיים בקיבוץ, סטרוקטורה וכו'. דוגמאות לנושאים לדיון:
שירות לחבר - איך? פתיחות בתקציבים. חינוך - משימת הכלל או המשפחה.
תפקידי חדר-האוכל. המבנה האדמיניסטרטיבי.

הנצח שחברי הוועדה יכינו את ההקדמות בשלושת התחומים האלה. הנושאים יובאו לדיוני המרתון לא בהכרח לפי הסדר הנ"ל או לפי החלוקה הזאת, אבל כדי לתחום תחומים היה צורך לדבר בוועדה קודם על הדבר העקרוני. בקיבוצים מעגן מיכאל ורמת יוחנן מתקיימים דיונים וסדנאות בשיתוף הקיבוץ כולו, לפי הדגם של התק"ם. הוחלט להזמין את האחראי לעניין מרמת יוחנן.

בישיבה השניה, שהתקיימה ב-25/11, שמענו הקדמה בנושא האידיאולוגי מפי דודו פ. ולני י. לאחר דיון הוחלט להכין את הנושא הבא, והוא העקרוני. מוליק בנדורי ממעגן מיכאל נאות לבוא אלינו, ואכן יישב איתנו בשבוע זה. הוחלט שבקרוב נתחיל בפעולות בחברה כולה, במקביל לעבודה השוטפת של הוועדה. הפעולה בחברה תהיה באמצעות "פורומים" בנושאים שונים, עם שלושה פותחים ושיחה פתוחה אח"כ. בנוסף לזה תהיה פעולה רחבה, מרתון לכל הקיבוץ בקבוצות דיון קטנות, שתיתנה הזדמנות למירב החברים להביע דיעה ולהציע הצעות. מטרות הסדנאות האלה, לפי ועדת החברה של התק"ם:

- (1) לעשות חשבון-נפש של הפרט עם ביתו ודרכו בקיבוץ.
- (2) להתחיל בבדיקה מחודשת של ערכים, מטרות יסוד וייעוד בקיבוץ כיום.
- (3) איתור ודיון במערכות קיבוציות שנמצאות זמן רב במשבר.
- (4) להביא המלצות על תחומים לריענון, צמיחה ואף שינוי בסיסי.
- (5) הסדנה תהווה חוליה במהלך ארוך, שמטרתו שינויים בקיבוץ שיאפשרו את התחדשותו.

ישנה הרגשה בוועדה, שאין ללכת לפעולות פזיזות וראויות, אלא להתקדם ביסודיות, כי הנושאים קשים ומסובכים ונוגעים באושר החברה עצמה. אנחנו מקווים להתחיל בפעולה בעוד חודש ימים.

ישראל א.

איגרת עחנות הנעליים.

חנות הנעליים - מיקרוקוסמוס של הקיבוץ

מה קורה בקיבוץ? התערער האיזון של האידיאלים המקוריים של הקיבוץ וחל בהם סחף. הכללים הופרו ואין אחרים במקומם. בעלי הרעיונות המקוריים נחלשו והפכו למיעוט והגענו למבוי סתום. יש כאלה שנאחזים ברעיונות ומקבלים אותם, אבל מרגישים מרומים או מבולבלים. יש כאלה שמתנדנדים בין שמירה על "כללים" ובין יסורי מצפון על אותם הכללים שאינם שומרים אותם. ויש כאלה העוברים על הכללים בזדון ופועלים לשינויים.

תגידו "מה לכל אלה ולחנות הנעליים?" אז תדעו שחנות הנעליים היא המיקרו-קוסמוס של המתרחש בקיבוץ בכל השטחים.

במשך 12 שנים עבדתי בחנות הנעליים וראיתי הרבה שינויים. אז כל הנעליים היו מצבע אחד - חום, אדום, שחור, מסטיק ועשויות מעור, כולל הסוליה. כדי לתקן נעל כזו היה צורך לא פעם לתפור את העור העליון שנפרד מהסוליה - המון עבודה. וכל יום היה צריך לצחצח אותן (מטפלות, זוכרות את שורות הנעליים האין-סופיות?), כי אחרת הפסיקו להיות בלתי חדירות למים.

יצאתי מהעבודה למשך שנתיים ושילה החליפה אותי. כשחזרתי לעבודה, מצאתי שינויים רבים - בעיקר בגישה של שתי שכבות בחברה, הנוער מגיל 12 ומעלה והורי הפעוטים. אף פעם לא הייתי כזאת שרוצה לשמור על "פרות קדושות". אני מוכנה להחליף דיעות וללכת לפי רצון הרוב. אז למה אני מרגישה כל-כך מתוסכלת?

ההורה של ימינו דורש את הנעל היקרה והאופנתית ביותר בשביל ילדו, כי הוא מאמין בכנות שזאת הנעל הטובה ביותר לילדו והוא רוצה אותה עכשיו (למרות שהמצב הכלכלי ידוע לו). פעם המטפלת, יחד עם האחראי לנעליים (או לבגדים) היו מחליטים מה לקנות לילד מגיל 0-7. עכשיו ההורים רוצים להחליט בעצמם. בגיל 7-13 הילד בדרך כלל רוצה "מה שכולם לובשים" ולא דווקא מה שההורה רוצה. מעל לגיל 13 הילד כבר מתעניין באופנה ובסגנון ולא יקבל כל דבר אחר.

עכשיו אנחנו מגיעים לבעיות: (1) כסף. (2) זמינות.

בין האחד בספטמבר והאחד באוקטובר (עונת החגים) חצי מליון ילדים צריכים נעליים חדשות ובתי-החרושת בהיכון. אבל בתי-החרושת מספקים קודם את הקונים המשלמים במזומן ומעט מלאי נשאר לקונים בדרך אחרת (נעליים שהזמנתי באוגוסט עדיין לא הגיעו...).

אז מה הפיתרון?

הנה מספר הצעות:

- (1) לתת את הכסף להורים, שיסעו העירה ויבחרו בעצמם.
- (2) לתת את הכסף לנער ואם הוא עובר על התקציב, ההורה יוסיף.
- (3) לא להחזיק מלאי של נעלי ילדים, מלבד "נעלי-עבודה".
- (4) להוציא מן הכלל ילדים שגדלים מהר או שיש להם בעיות (האמינו לי, לכל אחד יש!)
- (5) לא להמשיך ב"קופה משותפת" שקיימת כעת לתת עזרה.

במיוחד מרגיז אותי חוסר ההגיון של הורים מסויימים: אלה שמסרבים לדאוג שילדם ינעל את הנעליים האורתופדיות שנקנו בכסף רב, לפי המלצת הרופא. אלה שטוענים שילדם חייב לקבל נעלי עור, כי רגליו מסריחות ולא בודקים (אם אולי יש לילד פטריה או שהוא צריך להחליף גרביים ולרחוץ את הרגליים לעיתים יותר קרובות) - אבל מצד שני לא יקבלו נעל מעור אם היא לא

(המשך בע')

(איגרת מחנות הנעלים - המשך)

לפי האופנה האחרונה.

לעיתים קרובות שואלים אותי: "הנעל הזאת בלתי-חדירה למים?" - נעלי עור
נותנות לרגליים "לנשום", אבל הן גם חדירות למים. אחרי הרטבה העור מתקשה
ונסדק, אלא אם כן מצמצמים את הנעל יום יום. אבל את זה גם הורים וגם מטפלות
איננם מוכנים לעשות.

לנעלי עור מלאכותי או נעלי בד מטיב משובח יש נקבוביות לנשימת הרגל.
אפשר לרחוץ אותן במים ובסבון. האם יחזיקו מעמד? - בדרך כלל, בגלל קצב הגי-
דול של רגל הילד הנעל תהיה קטנה עליו לפני שהיא מתפוררת. אבל זה שונה מילד
לילד ונעל מבד או מפלסטיק אפשר להחליף לפי הצורך. הרגל של ילד בגיל 1-5 לפ-
עמים גדלה במספר כל 3 חודשים. רגלו של נער בגיל ההתבגרות (גיל 13-17) עלולה
לגדול ב-3 מספרים תוך 3 חודשים!

לאחרונה יש גם נעליים מבד ניילון עם מילוי ספוג, כמו אלה שהיו בשימוש של אצנים, ואותן אפשר אפילו להכניס למכונת כביסה. נעליים כאלה במצב טוב אי-אפשר להעביר מילד לילד, כפי שנהוג בעיר גם בבתיים די אמידים. רק במגפיים ובנעלי-בית אנחנו נוהגים כך.

מחירי נעלים

לפי הסטטיסטיקה, המחירים עלו בשנה האחרונה ב-11.6%. במציאות מחירי "המש-
ביר", לאותה נעל בדיוק מלפני שנה, עלו ב-17%-28.

לנעלי עבודה התקציב שלנו הוא 30 ש"ח (למי שעובד בתפקיד חוץ או לומד מוסיפים 15 ש"ח). נעלי עבודה כבדות, שמחירן כיום 69-72 ש"ח, נותנים לפי הצורך. תקציב נעלי העבודה נמצא ברשותי וקשה להסתדר.

הרהורים לגבי העתיד

האם נוכל להרשות לעצמנו להחזיק "חנות נעליים"?
האם לכלול את התקציב לנעלי עבודה בתקציב הכולל של החבר?
האם לתת לחברים להוסיף מכיסם לתקציב? האם לתת לנוער לקנות בחוץ?
אני לא יכולה לקבוע לבדי ולא יודעת מה לעשות. האם זה נושא לוועדת החברה,
למזכירות, לוועדת החברים? מי יודע?

רות נאי

משקפיים ישנים יביאו תועלת.

ממרכזת הבריאות במועצה האזורית הגליל העליון נתקבלה פניה זאת:

הנדון: משקפיים לזקנים בבית הקשיש, ק"ש

כמו כל שנה, גם השנה לקראת חנוכה אנו מארגנים את המבצע.
אודה לכם אם תשלחו לי מסגרות ומשקפיים משומשים, בכדי להעבירם לבית
הקשיש.

בתודה ובברכה
רות יבין

כל מי שיכול לתרום למבצע זה מתבקש להכניס את המשקפיים לת"ד (29) של איליין

המדור לידיעת הכביסה.

השבוע נתחיל במיון גרביים.

ישנם שני תאים האמורים להכיל גרביים. תא גרבי-ערב ותא גרבי-עבודה.

תא גרבי-ערב - ראשית, הינו אמור להכיל אך ורק גרבי-ערב. במידה וחבר מכניס לתוך השקית גרבי-עבודה עם גרבי-ערב, כל השקית כולה מוכנסת לתא של גרבי-עבודה. יש לנו הרגשה שהחבר חושב שאם יזרוק פריט מסויים לתא מסויים הפריט שלו יעבור כביסה מסויימת - ובכן, חבר, טעות בידך, אנו עוברות על הכביסה בכל התאים ומ-מיינות אותה לפי הצורך, גם אם מדובר בשקיות. השקיות עשויות מרשת ודרך חורי הרשת ניתן היטב לראות מה מונח בפנים. הדבר לא נעשה אלא על-מנת להיטיב עם הפריטים.

ובכן, לאחר שווידאנו שאין גרבי-עבודה בשקיות וגם אם היו גרבי-עבודה - אלה הועברו לתא גרבי-עבודה, הבירור השני הינו גרבי-ערב בהירים וגרבי-ערב כהים. כל השקיות מעורבות גרבי-ערב כהים/בהירים ביחד עוברות כביסה כהה, כל הגרביים הבהירים - כביסה בהירה. חברים, במידה והגיוון של הגרביים שלכם חשוב לכם, אנא הקפידו להפריד בין גרביים כהים וגרביים בהירים. סה"כ חבר צריך לחלק את הגרביים לשלוש שקיות:

(1) שקית גרבי עבודה (הכוונה לגרביים האפורים)

(2) שקית גרבי-ערב כהים

(3) שקית גרבי-ערב בהירים

אנו מקפידים על הוצאת השקיות המכילות כתוכן גרבי-עבודה, מאחר וגרביים משא-רים המון צבע ו"צובעים" את הגרביים האחרים שבשקית.

וכעת נעבור לדון באותם חברים, המערבבים בין תחתונים וגרביים. רבותי, הגר-ביים צריכים להתנקות, אך לא להתחטא. מדובר בהפרש טמפרטורות של 40° בין כביסת תחתונים לבין כביסת גרביים. ברגע שחבר שם תחתונים בכביסת גרביים (בתוך שקית) הוא מסתכן בכך שהתחתונים שלו לא יחוטאו והשד יודע, אילו השלכות עלולות להיות לכך, אבל אין בכוונתי "להרביץ" את רשימת המחלות האפשריות.

מצד שני, זה קצת לא נעים כשגרבי עובר כביסה ביחד עם תחתונים, מה גם שבגלל הטמפרטורה של הכביסה הגרב נהרס ביתר מהירות. מובן שכל שקית גרביים המכילה תחתונים עוברת כביסת תחתונים.

ובכן, עד כאן להפעם.

להשתמע בשבוע הבא

פילוס וניקול

נכחו: קרול ב', ישראל א', מקס מ', גרשי א', שרה ד', ג'וליה נ', יענקל מ', שאולה א' דודו פ', מיכאל ד'.

1. השיטה לנהול התקציב הכולל, עליה הוחלט באסיפה האחרונה. (מוזמנות: סלמה ד', דבי ח') לאחר דיון הוחלט למנות את המזכירה, מקס מ', דבי ח', סלמה ד' ושולמית פ' להביא הצעה מסכמת בנושא תוך זמן קצר.

2. הועדה לטיפול במציאת מועמדים לתפקידים מרכזיים. המדובר בתפקידים הבאים: מזכירה, מרכז משק, גזבר, מרכז ענפי שרותים, מנהל מפעל לאחר דיון בו הודגש, כי השיטה לפיה מוקמות ועדות אד-הוק שונות לפי הצורך, אינה מוצלחת הוחלט להמליץ בפני האסיפה להקים ועדה לטיפול במציאת מועמדים לתפקידים אלה. הועדה תורכב מחמישה חברים כאשר חבר אחד מהם יהיה מרכז הועדה ואחד יהיה מרכז ועדת ההצעות. תקופת הכהונה בועדה זו היא 3 שנים. ההצעה תובא לאשור האסיפה.

3. ועדת סמים. חברי המזכירות דנו בהקמתה מחדש ובאיזו מתכונת. קיימת אמנם החלטת אסיפה מלפני שנתיים המאשרת את קיום ועדת הסמים ונותנת לה סמכויות נרחבות. לאחר דיון ארוך סוכם לערוך סקר קהל ביון כל חברי כפר הנשיא ועל ידי כך לקבל היזון-חוזר שינחה את חברי המזכירות. שרה ד', ג'וליה נ' והמזכירה יכינו את השאלון.

4. מחסן רכוש. (מוזמן: לן וו')

מספר בעיות התעוררו בנושא זה:

- א. מידת האחריות של הקבוץ לרהיטים שאוחסנו על ידי חברים בחופש או בשליחות ואשר נעלמו.
 - ב. גודל המחסן.
 - ג. מציאת מקום נוסף אליו יוכלו חברים להעביר פרטי ריהוט אשר אינם חפצים בהם יותר וועדת החברה יכולה להעבירם לחברים אחרים, נצרכים.
- הוחלט:

- א. המחסן עליו אחראי לן וו' ישאר מקום לאחסון לחברים היוצאים לשנת חופש ולשליחות באשור המשק.
- ב. הוטל על ג'קי ע', מיכאל ד' ולן וו' לבדוק אפשרות להגדלת מקום האחסון במחסן החברה.
- ג. ג'קי ע' ואיזי ד' התבקשו לבדוק את מידת האחריות של המשק (ביטוח) לגבי רכוש של חבר היוצא.

5. מרכז ועדת הצעות.

כוכבה ח' הוצעה כמועמדת לרכז ועדה זו. שמה פורסם על לוח המודעות וההצעה תובא לאשור האסיפה בעוד כשבועיים.

6. שונות.

א. דאגלס יצא לשנת חופש על פי החלטה קודמת שאישרה לו שנת חופש והיתה מותנית בהשגת מימון לשם יציאה לחו"ל. דאגלס יצא בינתיים לתקופה של חודשיים עד חודשיים וחצי שלאחריה הוא יודיע לנו אם ברצונו להמשיך בחופש זה או לחזור לכפר הנשיא.

ב. אולם ההתכנסות.

מיכאל ד' מסר למזכירות (לפני זמן מה, אך ההודעה נישמטה משום מה) כי התורם אשר מממן את אולם ההתכנסות הציע כי האולם יקרא על שמו של "דדו" - דוד אלעזר ז"ל. ההצעה תובא לאשור האסיפה.

ג. עקב ההודעה שהושמטה (בסעיף הקודם), התקיים דיון על שיטה שתייעל את כתיבת סיכומי החלטות המזכירות ופרסומן לחברה מתוך דאגה שסרבול הדיווח בספר בפרוטוקול של המזכירות מביא להשמטת אינפורמציה.

ד. בדו"ח המזכירות האחרון, בדיווח על הקמת ועדת התקציבים נישמט בטעות שמה של סלמה ד' אותה יש להוסיף לרשימת חברי ועדה זו.

NEWS OF THE WEEK

- * There is one good side to the extremely dry spell we are having. The building project is progressing "like a house on fire" (bad metaphor!) One can begin to see the outline of things to come.
- * Dov Collet says he enjoyed taking everybody's photo, in spite of the influx of babies and dogs that accompanied the project. He took two pictures of everybody, so we have enough for two years.
- * Isaac is working hard on the children's playground in the centre of the various children's houses. He is rennovating the existing equipment, and building new parts on the shelter. Finally he will bring the slides and swings now standing on the central lawn. There will be lighting, so the kids will be able to enjoy it in the evening as well.
- * Last week-end all our Australians went to Afikim to a gathering of their countrymen, all ex-Habonim members, in order to celebrate the 40th anniversary of their Aliya. I have the impression that during this year we will have an awful lot of 40th anniversaries.....
- * Visrael Avidor is taking part in the World Jewish Congress, which is meeting this week. We hope to get some of the low-down on what happens behind the scenes at these gatherings, when he comes home.
- * By the way, the informal art-exhibition in the Chadar-Ochel is by Dudu. He paints, writes poems, stories and articles, teaches, produces plays - a man of many parts.
- * That reminds me - I have been meaning to tell you: If any of you ladies and gentlemen would care to contribute to this page, I shall be delighted - even if it means spilling over to additional pages. IT IS YOUR PAGE.

SHABBAT SHALOM

Inge

JAHREZEIT
++++++

16 Kislev - Rainah Wolfsdorf
17 Kislev - Hertha Winter
10 Kislev - Louie Nathan

חול טוב... חול טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

8.12.87. Ivan Levine
Danny Friedlander
Anita Strubel

9.12.87. Sagee Katz
Perry Fink

10.12.87. Imrie Solomon
Advah Cina
Yoav Robinson

11.12.87. Aynah Eitam

12.12.87. Johnnie Tenna
Gilah Mader
Avital Neumann
Ity Ben-Ze'ev

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

10.12.87. Channa & David Franklyn

11.12.87. Dianne & Jerry Nymark

FILM OF THE WEEK - None (We have a lecture by Tommy Amit on Friday
and an urgent General Meeting on Saturday)!

B U T - Next Week - on Friday night there will be the yearly
GRAND CABARET under the auspices of
Jeannette Primost and Melvyn Simmons, with a
WINE-BAR in the Moadon and beer in the Pub..... (not both I hope).

Old Spectacle Frames in Good Condition

If you have any of the above in your drawers, please bring them to Elaine's
post-box (29). They are needed for old people in Kiryat Sh'monah, who are in
need of glasses, but cannot afford to buy the frames. Thank you.